

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 312/21
17.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Караџић Ристић и Весне Целетовић Цуцић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ... (ЈМБГ ...), кога заступа Владан Јовановић, адвокат из Београда, ул.Луке Вукаловића бр.7, против тужених мал. ББ и мал. ВВ, чија је законска заступница, мајка ГГ (ЈМБГ ...), из ...-, ..., ул. ..., чији су пуномоћници Милена Стевановић Ђеран и Марко Ђеран, адвокати из Обреновца, ул.Војводе Путника бр.23, ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П2 1220/19 од 23.2.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.6.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П2 1220/19 од 23.2.2021. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П2 1220/19 од 23.2.2021. године и то тако што свака странка сноси своје трошкове поступка.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Образложење

Изреком побијане пресуде Другог основног суда у Београду П2 1220/19 од 23.2.2021.године у ставу првом одбијен је захтев тужиоца АА, којим је тражио да се измени пресуда Другог основног суда у Београду П2 562/14 од 13.2.2017. године у ставу петом изреке и да се обавезе тужилац да на име свог дела доприноса за издржавање мал. ББ и мал. ВВ плаћа месечно износ од по 8.000,00 динара, укупно 16.000,00 динара и то сваког првог до петог у месецу за текући месец, почев од дана подношења тужбе,

па убудуће док за то постоје законски разлози, или док ова одлука не буде измењена другом судском одлуком, уплатом на рачун законске заступнице малолетних тужених, мајке ГГ, као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да мал.туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.500,00 динара, са законском затезном каматом, почев од извршности пресуде, па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења, док је ставом трећим изреке одбијен захтев мал.тужених за накнаду трошкова парничног поступка и то од досуђених 82.500,00 динара, па до тражених 123.750,00 динара, као неоснован.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац, из чије садржине произилази да исту побија у ставу првом и другом изреке, из свих законских разлога.

Мал. тужени су дали одговор на жалбу тужиоца.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, са каснијим изменама и допунама), а у вези чл. 202-207 Процесног закона, Апелациони суд је нашао да жалба тужиоца није основана.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни битну повреду из тачке 12 тога члана, на коју се неосновано жалбом тужиоца указује, с обзиром да је тај суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању пресудом истог суда П2 562/14 од 13.2.2017.године разведен је брак тужиоца и законске заступнице мал.тужених, Милке Бзенић, којој су мал. деца поверена на самостално вршење родитељског права, уређен је начин виђања мал.деце са оцем и обавезан је, овде тужилац да издржавању мал. ББ и мал. ВВ доприноси износом од по 20.000,00 динара, почев од подношења тужбе, 13.3.2014.године, па убудуће док за то постоје законски услови, или се та одлука не измени. Тужилац је тужбом поднетом у овој правној ствари дана 15.7.2019.године тражио смањење наведене обавезе издржавања мал.тужених због промењених околности, са разлога што је у време доношења раније одлуке остваривао зараду у износу од око 150.000,00 динара месечно, обављао је и додатни рад и имао је и уштеђевину у износу од око 23.000 евра, а сада је променио радно место и остварује знатно нижу зараду и нема могућности да додатно зарађује, јер је почетком 2019.године имао тешку повреду, због које једно време није ни радио, те да има обавезу издржавања још једног мал.детета, сина ДД, па је постављеним захтевом тражио да се његова обавеза издржавања мал.тужених смањи на износ од по 8.000,00 динара почев од подношења тужбе, па убудуће. Даље, из навода тужбе и исказа тужиоца саслушаног у својству странке је утврђено је фирму (ЂЂ) у којој је био запослен у време доношења претходне пресуде и у којој је остваривао зараду у износу од 150.000,00 динара напустио по споразумном раскиду радног односа, а да је сада запослен у компанији “ЕЕ” и ради на пословима подршке једном америчком систему-софтверу, где остварује зараду у висини од 41.000,00 динара и нема додатне приходе, да живи сам, да плаћа кредит за стан, који је у његовом сувласништву (са законском заступницом

мал.тужених) у износу од 45.000,00 динара (који треба да буде исплаћен 2022.године), а плаћао је и рату за аутомобил стечен током трајања брака (тај кредит је исплатио 2016.године), док је рачун за Инфостан плаћао у износу од око 5.000,00- 6.000,00 динара месечно, грејање у грејном периоду је плаћао око 5.000,00- 6.000,00 динара месечно, а 3.000,00 динара сваког месеца, док је износ од 400,00 динара месечно издвајао за одржавање зграде, струју и кабловску телевизију плаћао је око 3.000,00 динара месечно, док је интернет и телефон плаћао у износу од око 3.700,00 динара месечно, а сада има трошкове за храну, одећу и обућу у месечном износу од око 6.000,00 динара, а режије месечно плаћа око 15.000,00 динара. Мал.тужени су у целости оспорили постављени захтев и навели да тужилац, имајући у виду професију којом се бави, остварује зараду у знатно вишем износу од приказаног у формалном смислу, те да покушава да избегне своју законску обавезу њиховог издржавања, с обзиром да само рату стамбеног кредита плаћа у износу већем од (приказане) зараде, да своје годишње одморе проводи у иностранству, што они нису у могућности и лечи се у приватним клиникама, што све указује на стандард живота који тужилац има. Из исказа законске заступнице мал. тужених утврђено је да, као и у време доношења претходне одлуке, живела са родитељима и мал.децом у заједничком домаћинству, а услови у којима живе су и сада непромењени, да је даље запослена у ЖЖ (раније је остваривала месечну зараду у износу од око 54.000,00 динара) и остварује месечну зараду у износу од око 75.000,00 динара, њени родитељи су пензионери и отац остварује пензију у месечном износу од 48.000,00 динара, а мајка у износу од око 45.000,00 динара (непокретна је и на име туђе неге и помоћи прима износ од 17.500,00 динара, користи пелене и у просеку 2 пута недељно јој долази физијатар, за чије услуге по доласку издваја износ од 2.000,00 динара), за режијске трошкове месечно издваја износ од око 18.000,00 динара, које плаћа њен отац, док она за грејање на дрва годишње издваја износ од око 48.000,00 динара и осим мал. тужених нема обавезу издржавања других лица. У време доношења претходне одлуке мал. ББ имао је непуних осам година и похађао је први разред основне школе, док је мал. ВВ имала непуних шест година и ишла је у вртић. Њихове потребе у време доношења претходне одлуке процењене су на износ од по 30.000,00 динара по детету, а сада мал. ББ има 11 и по година и похађа пети разред основне школе, за храну, одећу и обућу месечно је потребно издвојити износ од око 25.000,00 динара, за књиге му је на почетку школске године било потребно 13.700,00 динара, за школски прибор 5.500,00 динара, док је за прибор сада месечно потребно издвојити још око 1.500,00- 2.000,00 динара, за рођендане код другова издваја око 500,00 динара месечно, за вежбанке за математику годишње треба издвојити износ од око 3.000,00- 4.000,00 динара и за књиге које чита око 350,00 динара месечно, за џепарац око 1.000,00 динара, а мал. ББ иде на часове математике и програмирања у Математичкој гимназији, за шта годишње издваја износ од 42.500,00 динара, похађа часове енглеског језика (недељено издваја износ од 900,00 динара) и тренира кошарку, за шта је месечно потребно издвојити износ од око 1.500,00 динара (објаснила је да је нпр.у четвртном разреду ишао на рекреативну наставу, за шта је издвојила износ од око 22.000,00 динара и за излет износ од 3.300,00 динара, да је здрав је и нема посебних потреба и да не прима дечји додатак). Мал. ВВ сада има непуних 10 година и иде у трећи разред основне школе, за храну, одећу и обућу месечно јој је потребно око 25.000,00 динара, да су књиге за школу коштале 8.180,00 динара, за школски прибор на почетку године јој је било потребно 5.500,00 динара, а месечно је потребно још 1.500,00- 2.000,00 динара, за рођендане код другова месечно је потребно око 500,00 динара, за вежбанке за математику неопходно је издвојити 3.000,00-4.000,00 динара

годишње, а за књиге које чита око 350,00 динара месечно, за цепарац добија месечно око 1.000,00 динара, да иде на часове математике и програмирања у Математичкој гимназији, за шта годишње издваја износ од око 37.000,00 динара, за часове енглеског језика недељно по 900,00 динара (и мал. ВВ је ишла је на рекреативну наставу која је коштала 22.000,00 динара и на излет који је коштао 3.300,00 динара). Објаснила је да мал. ВВ носи наочаре, за шта је издвојила износ од 3.000,00 динара, али је здрава, без посебних потреба и не прима дечји додаток. Из наведеног следи да месечне потребе мал.тужених износе 40.000,00 динара по детету.

Имајући у виду напред изнето, првостепени суд је нашао да захтев тужиоца за смањење његовог доприноса за издржавање мал.тужених није основан, применом одредби чл.154 ст. 1, 160, 161, 162 ст. 3 и 164 Породичног закона РС, те да нема места измени раније пресуде Другог основног суда у Београду П2 562/14 од 13.2.2017. године, којом је тужилац обавезан да доприноси издржавању мал.тужених у месечном износу од по 20.000,00 динара за свако дете, укупно 40.000,00 динара месечно за оба детета. Наиме, тужилац је свој захтев засновао на околности да су се од доношења претходне одлуке, измениле околности на његовој страни, тако што, како наводи, остварује знатно нижу зараду, као и да су се измениле околности и на страни законске заступнице мал.тужених, тако што се њена зарада увећала за око 20.000,00 динара, али су се са друге стране, измениле и околности на страни мал.тужених, који су сада четири године старији, оба детета су школског узраста и имају веће потребе него у време доношења раније пресуде, а поред редовног школовања имају и ваннаставне и друге активности. Осим тога, првостепени суд је утврдио и да су се у међувремену повећали и трошкови живота, што се одражава и на месечне потребе малолетне деце, па је пошто је утврдио потребе малолетних тужених за исхрану, одећу, обућу, одржавање хигијене, набавку школске опреме и ваннаставне активности на износ од по 40.000,00 динара месечно, одбио постављени захтев и у смислу наведених законских прописа одлучио као у изреци побијане пресуде.

С тога се неосновано жалбом тужиоца оспорава правилност одлучивања првостепеног суда, имајући у виду да је тај суд и по налажењу вога суда правилно приликом одлучивања ценио све релевантне параметре, што неоснованим чини посебно навод тужиоца, да није узео у обзир околност да је зарада тужиоца драстично смањена од доношења раније пресуде, при чему је дошло до повећања зараде законске заступнице мал.тужених деце, те околности у којима живе. Ово са разлога што околност да тужилац тренутно остварује знатно нижу зараду него у време доношења раније одлуке, како је то приказао, није од утицаја на смањење његове обавеза да доприноси издржавању мал.тужених, с обзиром да се ради о здравом и радно способном лицу, чија је обавеза, уколико је то потребно, да се у том циљу и додатно радно ангажује. Наиме, родитељи су у обавези да потребе деце увек ставе испред својих потреба, јер висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања. У прилог чињеници да тужилац остварује (или је у могућности) да оствари зараду знатно вишу од приказане (41.000,00 динара), говори и чињеница да тужилац отплаћује кредит за стан у месечном износу од 45.000,00 динара, а опште је позната чињеница да програмери, с обзиром на врсту посла коју обављају, остварују зараду која је знатно већа од просечне зараде у Републици Србији.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца да је првостепени суд занемарио његову обавезу да издржава и сина из првог брака, с обзиром да је првостепени суд ценио и ову чињеницу, али је она била без утицаја на доношење другачије одлуке, с обзиром да је тужилац и у време доношења раније одлуке имао обавезу да доприноси издржавању малолетног детета из првог брака и то у нешто већем износу него сада, па се тим, као ни осталим жалбеним наводима тужиоца не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде у означеном делу, нити су од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Са изложеног, Апелациони суд је у смислу одредбе чл.390 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

У делу који се односи на одлуку о трошковима парничног поступка, Апелациони суд је, руководећи се разлозима правичности, сходно одредби члана 207 Породичног закона, одредио да свака странка сноси своје трошкове поступка, имајући у виду специфичности породичних односа, у којима је у великој мери заступљено начело солидарности и правичности, те превасходно начело заштите најбољег интереса мал.деце, те потребу да родитељи у споровима које се односе на заштиту права деце, узајамна потраживања судских трошкова, усмере на добробит деце, па је у смислу одредбе члана 401 тачка 3 ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

С обзиром на исход овог спора, Апелациони суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као и захтев мал.тужених за накнаду истих, јер трошкови одговора на жалбу не спадају у нужне и неопходне трошкове, па је у смислу одредбе члана 165 став 1 ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић